

**UCHWAŁA NR XIV/113/12
RADY GMINY SOMONINO**

z dnia 28 marca 2012 r.

w sprawie zatwierdzenia Planu Odnowy Miejscowości Starkowa Huta

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 roku, Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) w związku z § 10 ust. 2 pkt 2 lit. b Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 lutego 2008 roku w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Odnowy i rozwój wsi” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 (Dz. U. 2008 Nr 38, poz. 220 z późniejszymi zmianami) –

Rada Gminy Somonino uchwala, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się Plan Odnowy Miejscowości Starkowa Huta na lata 2012-2019 przyjęty przez zebranie wiejskie uchwałą z dnia 2 marca 2012 r., stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Andrzej Regliński

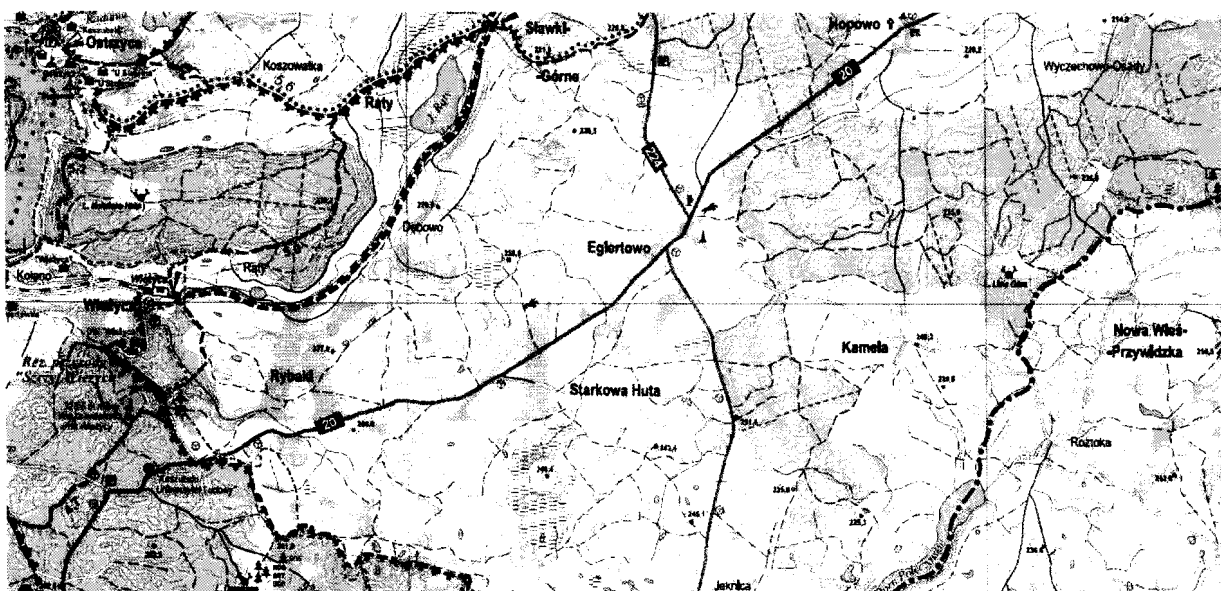
PRZEWODNICZĄCY RADY

Andrzej Regliński

z dnia 28 marca 2012 r.
Andrzej Regliński

Plan Odnowy Miejscowości Starkowa Huta

na lata 2012 - 2019

Starkowa Huta, 2012 r.

PRZEWODNICZĄCY RADY
Andrzej Regliński

Opracowanie przygotowane na zlecenie:

Urzędu Gminy Somonino
ul. Ceynowy 21
83-314 Somonino

przez:

Doradztwo Strategiczno – Inwestycyjne „PROGRESS” Jarosław Zielonka
ul. Mściwoja II 36a/7
83-300 Kartuzy

Spis treści

I. WSTĘP.....	4
II. CHARAKTERYSTYKA GMINY SOMONINO.....	5
II.1. POŁOŻENIE.....	5
II.2. SFERA SPOŁECZNA.....	10
II.3. SFERA GOSPODARCZA.....	13
III. CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI STARKOWA HUTA.....	16
III.1 POŁOŻENIE MIEJSCOWOŚCI I PRZYNALEŻNOŚĆ ADMINISTRACYJNA.....	16
III.2. POWIERZCHNIA I LUDNOŚĆ.....	17
III.3 HISTORIA.....	19
III.4 PRZESTRZENNA STRUKTURA MIEJSCOWOŚCI.....	19
IV. INWENTARYZACJA ZASOBÓW MIEJSCOWOŚCI STARKOWA HUTA.....	21
IV.1. ZASOBY PRZYRODNICZE.....	21
IV.2 DZIEDZICTWO KULTUROWE.....	22
IV.3 OBIEKTY I TERENY.....	23
IV.4. OPIS I CHARAKTERYSTYKA OBSZARÓW O SZCZEGÓLNYM ZNACZENIU DLA ZASPOKOJENIA POTRZEB MIESZKAŃCÓW.....	23
IV.4 INFRASTRUKTURA SPOŁECZNA.....	24
IV.5 INFRASTRUKTURA TECHNICZNA.....	25
IV.5.1. Zaopatrzenie w wodę.....	25
IV.5.2. Odprowadzanie i oczyszczanie ścieków.....	25
IV.5.3. Zaopatrzenie w ciepło.....	26
IV.5.4. Zaopatrzenie w gaz.....	26
IV.5.5. Układ komunikacyjny.....	26
IV.6 GOSPODARKA I ROLNICTWO (ZAKŁADY PRACY, GOSPODARSTWA ROLNE, WARSZTATY RZEMIEŚNICZE).....	28
V. OCENA MOCNYCH I SŁABYCH STRON MIEJSCOWOŚCI, W KTÓREJ BĘDZIE REALIZOWANA OPERACJA.....	30
VI. OPIS PLANOWANYCH ZADAŃ INWESTYCYJNYCH I PRZEDSIĘWZIĘĆ AKTYWIZUJĄCYCH SPOŁECZNOŚĆ LOKALNĄ W OKRESIE CO NAJMNIEJ 7 LAT OD DNIA PRZYJĘCIA PLANU ODNOWY MIEJSCOWOŚCI, W KOLEJNOŚCI WYNIKAJĄCEJ Z PRZYJĘTYCH PRIORYTETÓW ROZWOJU MIEJSCOWOŚCI Z PODANIEM SZACUNKOWYCH KOSZTÓW ICH REALIZACJI.....	31
SPIS RYSUNKÓW.....	36
SPIS TABEL.....	37

I. WSTĘP.

Przystąpienie Polski do Unii Europejskiej stworzyło dla naszego kraju szereg dodatkowych możliwości rozwoju zarówno w wymiarze społecznym jak i gospodarczym mających charakter tak bezpośrednich korzyści finansowych jak i pośrednich możliwości korzystania z zalet wspólnego rynku. Jednocześnie proces integracji i sama możliwość skorzystania z jej dobrodziejstw wymusiła spełnienie pewnych standardów i norm formalnych co przejawia się także w procesie realizacji projektów współfinansowanych ze środków funduszy pomocowych UE.

Niniejszy dokument - Plan Odnowy Miejscowości Starkowa Huta - został opracowany dla gminy Somonino. Plan Odnowy Miejscowości powstał jako strategia rozwoju sołectwa Starkowa Huta wyznaczająca kierunki i cele jego rozwoju na lata 2012 - 2019. Jednocześnie Plan ma charakter i jest dostosowany do wymagań Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007 – 2013, Osi 3 – Działania „Odnowa i rozwój wsi” którego celem jest poprawa jakości życia na obszarach wiejskich przez zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych mieszkańców wsi oraz promowanie obszarów wiejskich. W ramach tego działania wspierane będą projekty o charakterze lokalnym których zasadność realizacji wynika z dokonanej diagnozy stanu obecnego i przyjętych perspektyw rozwoju danej miejscowości.

Powstanie przedmiotowego dokumentu miało charakter uspołeczniony i odbywało się przy aktywnym udziale społeczności lokalnej – mieszkańców miejscowości Starkowa Huta. W pracach nad Planem – w ich koordynacji i konsultacjach – brali udział także eksperci zewnętrzni mający wiedzę i doświadczenie w planowaniu strategicznym. Prace nad strategią były konsultowane w trakcie 2 spotkań wiejskich z mieszkańcami Starkowej Huty oraz z władzami gminy Somonino i pracownikami Urzędu Gminy merytorycznie odpowiedzialnymi za planowanie strategiczne i realizację projektów z funduszy UE na terenie gminy. Sporządzona na tej podstawie diagnoza stanu obecnego, analiza SWOT oraz lista najważniejszych dla miejscowości inwestycji do realizacji na najbliższe lata powstała w oparciu o analizę ankiet przeprowadzonych wśród mieszkańców Starkowej Huty oraz dyskusji jakie miały miejsce w trakcie spotkań społeczności wiejskiej. Tym samym dołożono wszelkich starań aby zapisy dokumentu odzwierciedlały interesy zarówno mieszkańców Starkowej Huty jak i władz gminy a jednocześnie były zgodne z zasadami prawa i założeniami idei zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich.

II. CHARAKTERYSTYKA GMINY SOMONINO.

II.1. POŁOŻENIE.

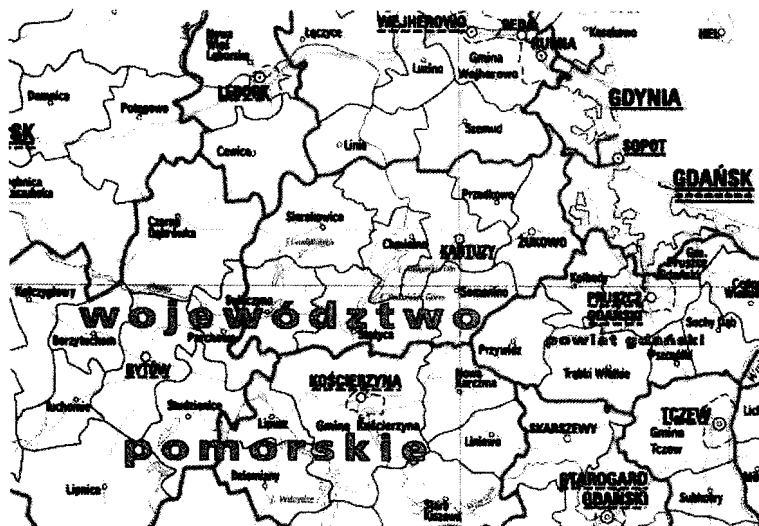
Gmina Somonino położona jest w środkowej części województwa pomorskiego, w powiecie kartuskim, na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, u stóp wzniesień zwanych Wzgórzami Szymbarskimi. Gmina Somonino graniczy:

- od północy z gminą miejsko – wiejską Kartuzy,
- od północnego-wschodu z gminą miejsko – wiejską Żukowo,
- od zachodu z gminą wiejską Stężyca,
- od wschodu z gminą Przywidz,
- od południa z gminami: Nowa Karczma i Kościerzyna.

Gmina Somonino jest 6 - tą co do wielkości gminą powiatu kartuskiego i zajmuje łączną powierzchnię 11 227 ha. Gmina liczy ogółem 16 sołectw: Borcz, Egiertowo, Goręczyno, Hopowo, Kamela, Kaplica, Ostrzyce, Piotrowo, Połączyno, Ramleje, Rąty, Rybaki, Sławki, Somonino, Starkowa Huta, Wyczechowo oraz 20 miejscowości. Siedzibą władz gminy jest wieś Somonino położona nad rzeką Radunią.

Z większych miast znajdujących się w pobliżu Somonina wymienić należy:

- Aglomerację Trójmiejską – w odległości 50 km,
- Kościerzyna – w odległości 20 km,
- Kartuzy – w odległości 6 km,
- Żukowo – w odległości 20 km.

Rys 1. Położenie administracyjne gminy Somonino w województwie.
Źródło: Drogowy Atlas Polski, Forum, Warszawa, 2006 r.

Pod względem fizyczno – geograficznym gmina Somonino położona jest:

- w mezoregionie fizycznogeograficznym Pojezierze Kaszubskie, w kilku mikroregionach,

- w systemie zlewni Martwej Wisły – w tym w zlewni Motławy – w tym w zlewni Raduni,
- w systemie zlewni Wisły – w tym w zlewni Wierzycy (południowa część gminy), w tym również w zlewni Więcisy,
- częściowo w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 111 „Subniecka Gdańska” – wiek utworów wodonośnych to kreda, a średnia głębokość ujęć to 150 m,
- w sąsiedztwie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 116 „Gołębiewo” (międzymorenowy) według dokumentacji hydrogeologicznej z 1997 r.; granica GZWP nr 116 przebiega na południe od granicy gminy w sąsiedztwie wsi Połęczyno,
- w strefach źródliskowych Wierzycy i Więcisy oraz cieków będących dopływami Raduni,
- w obszarze węzłowym Pojezierza Kaszubskiego (z kilkoma biocentrami) w sieci ekologicznej ECONET-Polska; w hierarchii sieci ekologicznej jest to obszar o randze najwyższej,
- częściowo w – Kaszubskim Parku Krajobrazowym i jego otulinie, Kartuskim Obszarze Chronionego Krajobrazu i Obszarze Chronionego Krajobrazu Doliny Raduni, gdzie obowiązują ustalenia Rozporządzenia Nr 11/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. zmieniające Rozporządzenie Nr 5/94 z dnia 8 listopada 1994 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu, określenia granic parków krajobrazowych i wyznaczenia (utworzenia) wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń; dla KPK obowiązują dodatkowo ustalenia „Planu ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego” zatwierdzone Rozporządzeniem Nr 12/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r.; w planie ochrony KPK znajdują się również zapisy odnośnie otuliny o charakterze postulatów,
- częściowo w pośredniej strefie ochronnej ujęcia wody powierzchniowej „Straszyn” z rzeki Raduni, gdzie obowiązywały do dnia 6.08.2003 r. ustalenia decyzji Wojewody Gdańskiego 0-V-7226/1/93 z dnia 06.08.1993 r.

W gminie Somonino dominują następujące typy środowiska przyrodniczego:

- wysoczyzna morenowa (falista i pagórkowata strefa marginalna) z roślinnością pól uprawnych z glebami brunatnymi wylugowanymi i glebami płowymi (pseudobielicowe), w podłożu z glinami, piaskami gliniastymi i piaskami na glinie; woda i materia dostarczane są z atmosfery; dominuje spływ wody i jej ograniczone wsiąkanie oraz tranzyt materii ku terenom niżej położonym; energia słoneczna akumulowana jest głównie w roślinach i w glebie,
- równiny sandrowe z roślinnością pól uprawnych z glebami bielcowymi i rdzawymi, w podłożu z piaskami i żwirami; dominuje tu wsiąkanie wody w podłoże oraz występuje umiarkowany tranzyt wody i materii ku terenom niżej położonym; energia słoneczna akumulowana jest głównie w roślinach i w glebie,

- wysoczyzna morenowa (wały moren spiętrzonych, falista i pagórkowata strefa marginalna) ze zbiorowiskami leśnymi, z glebami brunatnymi wyługowanymi i glebami płowymi (pseudobielicowe), w podłożu z glinami, piaskami gliniastymi i piaskami na glinie; woda i materia dostarczane są z atmosfery; dominuje tu retencja wody i jej parowanie w zależności od usłonecznienia.

Do najważniejszych zasobów środowiska przyrodniczego gminy Somonino należą:

- lasy – zajmują 36% pow. gminy; lasy prywatne zajmują 13% łącznej pow. lasów; lasy ochronne stanowią 15% łącznej pow. lasów; lasy posiadają duże i średnie potencjały – faunistyczny, florystyczny, produkcji tlenu i regeneracji powietrza oraz retencji wody; powierzchniowo dominują ubogie lasy bukowe i bukowo-dębowe oraz nasadzenia drzew szpilkowych w wieku powyżej 40 lat,
- zarośla i szuwary – występują w rynnach polodowcowych, w zagłębieniach wytopiskowych, wzdłuż jezior, cieków, na torfowiskach i mokradłach – o dużych i średnich potencjałach faunistycznym, florystycznym, produkcji tlenu i regeneracji powietrza,
- ciągi drzew krzewów, grupy drzew – występujące w rozproszeniu, szczególnie wzdłuż cieków, dróg i linii kolejowej – o średnich potencjałach faunistycznym, florystycznym, produkcji tlenu i regeneracji powietrza,
- roślinność parków w Borczu i Wyczehowie oraz starych cmentarzy – o średnich potencjałach faunistycznym, florystycznym, produkcji tlenu i regeneracji powietrza,
- jeziora – Trzebno, Rąty, Połączyńskie, Piotrowskie, Ostrzyckie (przy granicy gminy) oraz małe jeziora i stawy bez nazwy – o dużych i średnich potencjałach faunistycznym i florystycznym oraz o bardzo dużym i dużym potencjale retencji wody,
- rzeki – Radunia (z jazem zastawkowym w Ostrzycach z wahaniami piętrzenia 0,5 m i średnim przepływem 1,6 m³/s), Wietcisa, Wierzycy; rzeki mają charakter potoków podgórskich o bardzo dużym i dużym potencjale faunistycznym, szczególnie w zakresie ichtiofauny, występuje tu m.in. głowacz biłopłetwy, pstrąg potokowy i ciernik oraz gatunki chronione – strzebla potokowa, strzebla błotna, śliz, różanka i koza; z ssaków występuje tu przede wszystkim wydra,
- pozostałe ciek – o średnim potencjale faunistycznym,
- strefy źródliskowe Wierzycy i Wietcisy oraz cieków będących dopływami Raduni; występują w sąsiedztwie działów wodnych – o dużym potencjale retencji wody,
- torfowiska wysokie, przejściowe i niskie z mokradłami oraz glebami torfowymi i mułowo-torfowymi do zachowania – tereny te stanowią ważne korytarze, ciągi i węzły ekologiczne o bardzo dużym i dużym potencjale retencji wody oraz bardzo dużych, dużych i średnich potencjałach faunistycznym i florystycznym,

- 4 biocentra (obecność fauny i flory o znaczeniu europejskim) z licznymi stanowiskami, ostojami i występowaniem chronionych roślin i zwierząt – **Jar Rzeki Raduni** z żyzną i ubogą buczyną, podgórskim łągiem jesionowym, grądem zboczowym oraz liczne stanowiska rzadkich gatunków, w tym storczyków, stwierdzono występowanie bociana czarnego i ostoję bielika, **Torfowiska koło Bernardówki** z borem bagiennym i torfowiskiem wysokim, **Jeziora Raduńsko-Ostrzyckie i okolice, Torfowiska wysokie koło Somonina, Bór koło Borcza, Południowy skraj Kaszubskiego Parku Krajobrazowego** (lasy sosnowe i liczne torfowiska),
- gleby gruntów rolnych w III klasie bonitacyjnej – o dużym potencjale rolniczym; niewielkie tereny około 3 % gruntów rolnych w gminie,
- złoża kopalin udokumentowane – średni potencjał surowcowy – część złoża „Bernardyna”, piaski różnoziarniste ze żwirem, wydana koncesja do 29.09.2016 r. dla firmy „Orion”, działka nr 34/10 w Somoninie (część złoża w Kiełpinie, gm. Kartuszy); pow. całego obszaru i terenu górniczego wynosi odpowiednio 1, 8672 ha i 2,519 ha.

Ochrona przyrody (związana z dużą bioróżnorodnością), krajobrazu naturalnego i środowiska w gminie Somonino dotyczy następujących terenów i obiektów:

- Kaszubski Park Krajobrazowy – 12 % pow. gminy, gdzie obowiązują ustalenia Rozporządzenia Nr 11/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. zmieniające Rozporządzenie Nr 5/94 z dnia 8 listopada 1994 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu, określenia granic parków krajobrazowych i wyznaczenia (utworzenia) wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń; obowiązują dodatkowo ustalenia „Planu ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego” zatwierdzone Rozporządzeniem Nr 12/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r.,
- otulina Kaszubskiego Parku Krajobrazowego – część gminy, gdzie obowiązują ustalenia Rozporządzenia Nr 11/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. zmieniające Rozporządzenie Nr 5/94 z dnia 8 listopada 1994 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu, określenia granic parków krajobrazowych i wyznaczenia (utworzenia) wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń; w „Planie ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego” zatwierdzonego Rozporządzeniem Nr 12/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. znajdują się również zapisy odnośnie otuliny o charakterze postulatów,
- Kartuski Obszar Chronionego Krajobrazu i Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Raduni – 20 % pow. gminy, gdzie obowiązują ustalenia Rozporządzenia Nr 11/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. zmieniające Rozporządzenie Nr 5/94 z dnia 8 listopada 1994 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu,

określenia granic parków krajobrazowych i wyznaczenia (utworzenia) wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń,

- Rezerwat przyrody – „Jar Rzeki Raduni” krajobrazowy (i florystyczny) o pow. 84,2 ha, w tym w gm. Somonino 14,96 ha,
- 2 zespoły przyrodniczo-krajobrazowe (w granicach KPK); część pow. zespołów znajduje się w gminie, a część w gminach sąsiednich; są to – Rynna Brodnicko-Kartuska, Rynna Dąbrowsko-Ostrzycka, gdzie obowiązują ustalenia „Planu ochrony KPK” i Rozporządzenia Nr 12/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. w sprawie zatwierdzenia „Planu ochrony KPK” oraz wyznaczenia w nim zespołów przyrodniczo-krajobrazowych,
- Pomniki przyrody, łącznie 9 – 2 głązy, 3 drzewa i 4 grupy drzew,
- Proponowane 88 pomników przyrody – 2 głązy i 86 drzew opisane w „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej gminy Somonino” (1994),
- 4 projektowane użytki ekologiczne – 2 w „Planie ochrony KPK” – „Jezioro Rąty” i „Jezioro Piotrowskie z przyległymi mokradłami” (częściowo w gm. Somonino) oraz 2 w „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej gminy Somonino” – „Nowy Dwór” i „Borcz”,
- Projektowany zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Ramleje” w „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej gminy Somonino”,
- Projektowane powiększenie Przywidzkiego Obszaru Chronionego Krajobrazu,
- Obszary zgłoszone do europejskiej sieci Natura 2000 – Specjalne Obszary Ochrony (SOO), wytypowane na podstawie Dyrektywy Siedliskowej Unii Europejskiej (Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory)– Jeziora Raduńsko - Ostrzyckie, Jar Rzeki Raduni,
- Ostoje wg programu Corine (zachowanie dziedzictwa przyrodniczego Europy) – Jeziora Raduńsko - Ostrzyckie, Jar Rzeki Raduni, Borcz (ostoja ptaków),
- Korytarze i ciągi ekologiczne do zachowania
- Rynny polodowcowe, doliny rzeczne, zagłębienia wytopiskowe, torfowiska – konieczność ochrony przed zainwestowaniem,
- główne szlaki przemieszczania się zwierząt (przede wszystkim dużych ssaków) – konieczność ochrony przed zainwestowaniem i zabezpieczenie możliwości migracji zwierząt w poprzek dróg utwardzonych,
- Strefy źródłiskowe cieków opisane w rozdz. „Zasoby środowiska przyrodniczego”,
- Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 111 „Subniecka Gdańska” (miasto i duża część gminy) – wiek utworów wodonośnych to kreda, a średnia głębokość ujęć to 150m; dokumentacja hydrogeologiczna z 1996 r. wykazała, że nie ma konieczności ustanawiania obszaru ochronnego zbiornika,

- Pośrednia strefa ochronna ujęcia wody powierzchniowej „Straszyn” z rzeki Raduni, gdzie obowiązywały do dnia 6.08.2003 r. ustalenia decyzji Wojewody Gdańskiego O-V-7226/1/93 z dnia 06.08.1993 r.,
- Punkty widokowe – „Jastrzębia Góra” (na granicy z gm. Kartuzy), „Trzebińska Góra” i inne; konieczność ochrony samego punktu widokowego i panoramy na kierunku patrzenia.

Ochrona krajobrazu kulturowego w gminie Somonino dotyczy:

- Obiektów wpisanych do rejestru zabytków
- Zespoły dworsko-parkowe w Borczu i Wyczechowie, kościół w Goręczynie, dom w Ostrzycach, dom i kuźnia w Hopowie,
- Obiektów archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków – cmentarzysko kurhanowe z kręgami kamiennymi z okresu wpływów rzymskich w Borczu, grodziska z wczesnego średniowiecza w Borczu, Piotrowie i Rątach, osada z wczesnego średniowiecza w Piotrowie, cmentarzysko kurhanowe z epoki brązu w Wyczechowie,
- Wsi o wysokich wartościach kulturowych i krajobrazowych – Piotrowo (w KPK), Goręczyno, Hopowo,
- Stref ochrony konserwatorskiej, ekspozycji i ochrony krajobrazu oraz ochrony i obserwacji archeologicznej, które należy wyznaczyć w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego; ustalenia w nich zawarte należy uwzględnić przy działaniach realizacyjnych,
- Trasy z ciągami widokowymi – droga kaszubska Brodnica Dolna – Ostrzyce – Wieżyca oraz odcinek Egiertowo – Rybaki,
- Projektowanego Parku Kulturowego Kartusko-Mirachowskiego.

II.2. SFERA SPOŁECZNA

Według danych GUS na koniec 2010 roku gminę Somonino zamieszkiwało w sumie 9 725 mieszkańców, z czego 51% stanowili mężczyźni, przez co wskaźnik feminizacji na terenie gminy sięgnął poziomu 97 K/100 M i był niższy od notowanego w skali całego powiatu kartuskiego (100 K/100 M). Gęstość zaludnienia w gminie sięgnęła w tym roku poziomu 86 mieszkańców/km² powierzchni co było także wielkością niższą od notowanej w skali całego powiatu (100 mieszkańców/km²).

Ogólne tendencje w zakresie rozwoju sfery społecznej w gminie są zbliżone z notowanymi w skali powiatu. Charakterystyczny dla obszaru gminy jest wyższy niż w powiecie przyrost naturalny na poziomie 9,80‰ (9,20‰ dla powiatu) oraz wyższy poziom liczby zawieranych małżeństw – 8,50‰ w skali roku (przy 6,90‰ dla powiatu).

Nieznacznie gorzej niż ma to miejsce w skali powiatu – przedstawiała się natomiast w gminie sytuacja w zakresie salda migracji, które w 2010 roku było relatywnie niższe - na poziomie 5,96‰ przy bardzo wysokiej wartości notowanej w tym czasie dla całego powiatu (8,61‰). Należy jednak w tym zakresie podkreślić, że poziom salda migracji w gminie należy relatywnie do wysokich, przede wszystkim na tle innych gmin wiejskich województwa.

Relatywnie korzystnie przedstawia się także sytuacja w przypadku struktury wieku mieszkańców gminy gdzie notowany jest wysoki udział mieszkańców w wieku przedprodukcyjnym – 27,7% i niższy niż np. w skali powiatu udział grupy mieszkańców w wieku poprodukcyjnym – 10,6% mieszkańców gminy. Relatywnie mniej korzystnie niż ma to miejsce w skali powiatu przedstawia się natomiast wskaźnik obciążenia demograficznego, według którego na 100 osób w wieku produkcyjnym w gminie przypada 62,6 osoby w wieku nieprodukcyjnym. Szczegółowe dane demograficzne dotyczące gminy i jej sytuacji na tle powiatu przedstawia tabela nr 1.

Tab 1. Charakterystyka demograficzna gminy Somonino na tle powiatu kartuskiego w 2010 roku.

Obszar	Liczba ludności	Ludność na 1 km2	Kobiety na 100 mężczyzn	Małżeństwa na 1000 ludności	Przyrost naturalny na 1000 ludności	Ludność w wieku nieprodukcyjnym na 100 osób w wieku produkcyjnym	Saldo migracji	Ludność w wieku przed.	Ludność w wieku prod.	Ludność w wieku poprod.
Gmina Somonino	9 725	87	97,00	6,90	9,2	62,2	5,96	27,7	61,7	10,6
Powiat kartuski	118 087	105	100,00	8,50	9,8	60,4	8,61	26,2	62,3	11,5

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych GUS.

II.3. SFERA GOSPODARCZA.

Główną dziedziną gospodarki w gminie Somonino pozostaje rolnictwo. Tworzy je 770 gospodarstw rolnych o średniej powierzchni 9,5 ha z czego 580 gospodarstw to gospodarstwa większe niż 1 ha. Rolnictwo koncentruje się zarówno na produkcji zwierzęcej jak i roślinnej. Produkcja roślinna obejmuje uprawę zbóż oraz roślin okopowych i pastewnych. Produkcja zwierzęca – hodowlą bydła i trzody chlewnej, owiec oraz drobiu.

Drugą dziedziną gospodarki w Somoninie jest stale rozwijająca się turystyka. Według danych Urzędu Gminy funkcjonuje tu 10 sezonowych i 4 całoroczne ośrodki wypoczynkowe. Ponadto są także kwatery letniskowe i agroturystyczne. Jest strzeżone gminne kąpielisko. Łączna liczba miejsc noclegowych w Gminie sięga 1 100 miejsc, w tym:

- w pensjonatach - 258,
- kwaterach agroturystycznych - 105,
- kwaterach prywatnych - 75,
- na polach biwakowych 560.

Niewielki udział w gospodarce gminy ma także rzemiosło. Dobrze rozwinięta jest sieć handlowa, gorzej – usługowa. Brak np. usług szewskich, krawieckich. Większość mieszkańców gminy utrzymuje się z rolnictwa, część z turystyki, część utrzymuje się z pracy w drobnych zakładach rzemieślniczych, część zatrudniona jest w przemyśle drzewnym.

Według danych GUS w 2010 roku w gminie były zanotowane w sumie 658 podmiotów gospodarczych co dawało wskaźnik rozwoju przedsiębiorczości na poziomie 67,66 podmiotów/1000 mieszkańców. Była to jednocześnie wielkość niższa od notowanej na terenie całego powiatu - gdzie wyniosła 90,44 podmiotów zarejestrowanych/1000 mieszkańców.

Wśród podmiotów zarejestrowanych w gminie 95% to firmy sektora prywatnego wśród których dominują przedsiębiorstwa działające jako osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą (81,50% wszystkich podmiotów).

Tab 2. Podmioty gospodarki narodowej zarejestrowane w rejestrze Regon wg sektorów własnościowych w 2010 roku.

Wyszczególnienie	J. m.	Gmina Somonino		Powiat Kartuski	
		Liczba	%	Liczba	%
Ogółem	jed.gosp.	658	100,00	10 680	100,00
Sektor publiczny					
Podmioty gospodarki narodowej ogółem	jed.gosp.	26	3,95	293	2,74
Państwowe i samorządowe jednostki prawa budżetowego ogółem	jed.gosp.	22	3,34	233	2,18
Przedsiębiorstwa państwowe	jed.gosp.				
Spółki handlowe	jed.gosp.	1	0,15	7	0,06
Spółki handlowe z udziałem kapitału zagranicznego	jed.gosp.				
Państwowe i samorządowe jednostki prawa budżetowego, gospodarstwa pomocnicze	jed.gosp.	1	0,15	2	0,02
Sektor prywatny					

Podmioty gospodarki narodowej ogółem	jed.gosp.	632	96,05	10 387	97,25
Osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą	jed.gosp.	543	81,15	8 759	82,01
Spółki handlowe	jed.gosp.	31	4,71	627	5,87
Spółki handlowe z udziałem kapitału zagranicznego	jed.gosp.	8	1,22	103	0,96
Spółdzielnie	jed.gosp.	2	0,30	30	0,28
Fundacje	jed.gosp.	1	0,15	16	0,15
Stowarzyszenia i organizacje społeczne	jed.gosp.	19	2,88	234	2,19

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Jednym z przejawów relatywnie niższego poziomu rozwoju przedsiębiorczości w gminie jest problem wysokiej stopy bezrobocia na tym terenie w tym bezrobocia ukrytego – mającego szczególnie duże znaczenie w gminach rolniczych o rozdrobnionej strukturze agrarnej. Według danych GUS na koniec 2010 roku w gminie było oficjalnie zarejestrowanych 472 bezrobotnych czyli 7,9 % mieszkańców gminy w wieku produkcyjnym. Była to wartość relatywnie wyższa od notowanej w skali powiatu gdzie wielkość tego wskaźnika wahała się w granicach 6,2 %. W strukturze bezrobotnych widoczny jest także znaczny udział kobiet które stanowią w gminie 53,60 % wszystkich bezrobotnych – przy 53,64 % w skali całego powiatu. Jednocześnie jak zaznaczono powyżej znaczącym problemem w gminie jest także kwestia bezrobocia ukrytego – niwelowana jednak w okresie sezonu turystycznego prowadzeniem przez część mieszkańców działalności związanej z obsługą ruchu turystycznego w regionie.

Jednocześnie należy wskazać, że cały region powiatu kartuskiego należy do obszarów o relatywnie niższej stopie bezrobocia w porównaniu z ogółem województwa. Według danych GUS na koniec sierpnia 2009 roku stopa bezrobocia rejestrowanego w skali powiatu sięgnęła poziomu 8,7 % przy 10,2 % w skali całego województwa.

Bardzo ważnym elementem gospodarki na terenie gminy, którego znaczenie jednocześnie rośnie z roku na rok jest rozwój branży turystycznej. Gmina Somonino położona na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, u stóp wzniesień zwanych Wzgórzami Szymbarskimi, charakteryzując się urozmaiconą rzeźbą terenu i czystością środowiska przyrodniczego oraz licznymi walorami środowiska kulturowego jest bardzo atrakcyjnym miejscem dla rozwoju funkcji turystycznej i rekreacyjnej. Największą popularnością wśród turystów na terenie gminy cieszy się letniskowa wieś Ostrzyce, położona wśród lasów, nad jeziorem, po którego obydwu stronach, znajdują się punkty widokowe: Jastrzębia Góra, Trzebińska Góra, w pobliżu rezerwatu przyrody. Ważnym atutem gminy jest także dobre zagospodarowanie jej walorów w infrastrukturę turystyczną oraz bogaty kalendarz atrakcji turystycznych. Turystów przyciągają liczne pensjonaty, hotele, ośrodki, gospodarstwa agroturystyczne, jak również kąpieliska, wypożyczalnie sprzętu wodnego, korty tenisowe oraz ośrodki jazdy konnej. Obecnie na terenie gminy organizowanych jest corocznie około 23 cyklicznych imprez o charakterze turystycznym i kulturalnym. Jednocześnie na terenie gminy znajduje się obecnie: 11 gospodarstw agroturystycznych, 10 ośrodków wypoczynkowych, 9 kwater prywatnych, 1 pole namiotowe, 5 ośrodków oferujących domki letniskowe, 2 kąpieliska

gminne, 4 wypożyczalnie rowerów, 10 obiektów gastronomicznych. Tym samym gmina Somonino stanowi jeden z najatrakcyjniejszych obszarów Szwajcarii Kaszubskiej dla turystów.

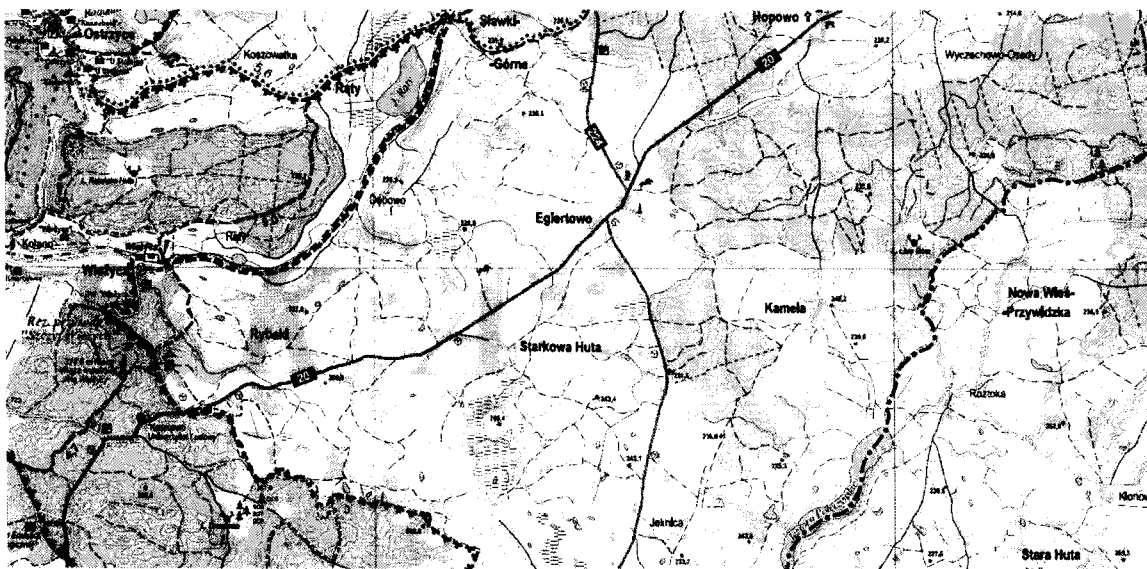
III. CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI STARKOWA HUTA

III.1 POŁOŻENIE MIEJSCOWOŚCI I PRZYNALEŻNOŚĆ ADMINISTRACYJNA

Miejscowość Starkowa Huta położona jest w południowej części gminy Somonino, na terenie powiatu kartuskiego w centralnej części województwa pomorskiego. Jako jedna z 16 wsi na terenie gminy jest wsią sołecką – siedzibą sołectwa Starkowa Huta. Główną cechą charakterystyczną wyznaczającą położenie miejscowości w regionie jest jej dogodne położenie komunikacyjne związane z usytuowaniem wzdłuż drogi krajowej nr 20 łączącej Trójmiasto z Kościerzyną i dalej zachodnią częścią kraju. Położenie to od lat decyduje i determinuje kierunki rozwoju samej miejscowości. Także pod względem komunikacyjnym Starkowa Huta bardzo atrakcyjne położenie i dobre połączenie z najważniejszymi centrami rozwoju w regionie.

Pod względem fizycznogeograficznym Starkowa Huta położona jest w najbardziej urozmaiconym pod względem ukształtowania terenu oraz wysokości nad poziomem morza obszarze Pojezierza Wschodniopomorskiego tzn. na Pojezierzu Kaszubskim. W tym zakresie analizowana miejscowość położona jest w na terenie otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego a tym samym w bezpośrednim sąsiedztwie samego Parku.

Pod względem hydrograficznym Starkowa Huta leży w całości w dorzeczu rzeki Raduni stanowiącej dopływ Motławy i będącej największą rzeką gminy Somonino.

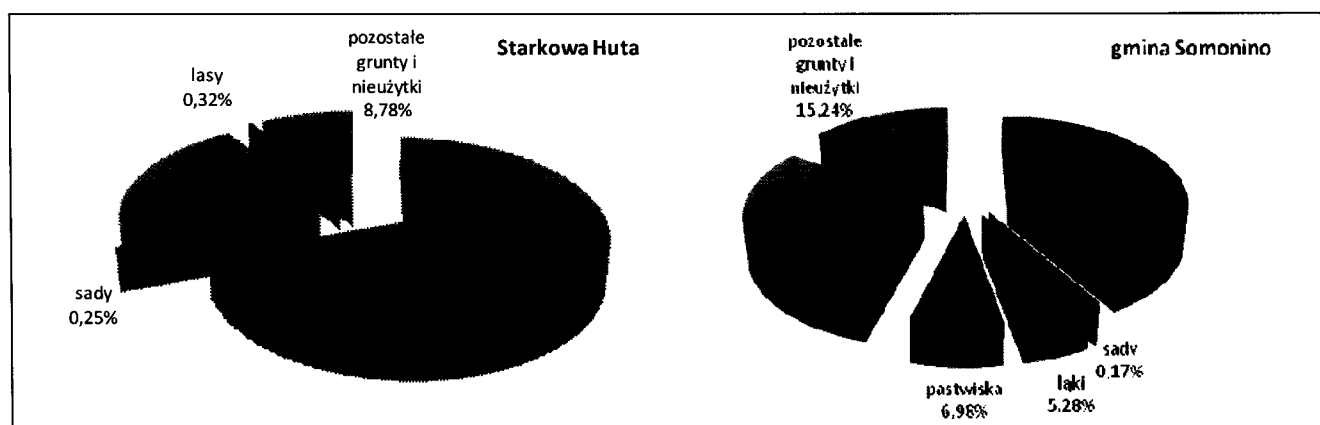

Rys 2. Położenie Starkowej Huty w regionie.

Źródło: Szwajcaria Kaszubska – mapa turystyczno - krajoznawcza, Wydawnictwo Kartograficzne Eko-Kapio, Gdańsk, 2007 r.

III.2. POWIERZCHNIA I LUDNOŚĆ

Całkowita powierzchnia miejscowości Starkowa Huta wynosi obecnie 581,82 ha co stanowi 5,18 % powierzchni całej gminy Somonino. Struktura użytkowania gruntów w miejscowości wskazuje na jej typowo rolniczy charakter – w powierzchni całkowitej gruntów w Starkowej Hucie zdecydowanie dominują grunty orne które stanowią ponad 69 % całkowitej powierzchni miejscowości. Jednocześnie zwraca uwagę bardzo niski udział lasów - zwłaszcza na tle położonych w sąsiedztwie znacznych powierzchni leśnych - ich udział w powierzchni Starkowej Huty jest symboliczny i wynosi zaledwie 0,32 % wszystkich gruntów. Odwrotna sytuacja dotyczy powierzchni zajmowanej przez łąki czy pastwiska, która w każdym przypadku jest znacznie wyższa niż ma to miejsce w skali całego powiatu czy gminy (łąki i pastwiska zajmują w sołectwie 21,12 % jego powierzchni). Bezpośrednie porównanie struktury użytkowania gruntów w Starkowej Hucie na tle całej gminy wskazuje na znaczne różnice w tym aspekcie widoczne przede wszystkim po stronie dużo wyższego w przypadku Starkowej Huty udziału gruntów orných (średnia dla gminy na poziomie 41,71 %), wyższego udziału łąk i pastwisk (na terenie gminy średnia wynosi 12,26 %) oraz znacznie niższego niż na tle całej gminy udziału lasów. Taka struktura użytkowania świadczy przede wszystkim o słabym zachowaniu posiadanych walorów środowiska naturalnego i intensywnie rozwiniętym poziomie gospodarki rolnej.

Rys 3. Struktura użytkowania gruntów w Starkowej Hucie na tle całej gminy.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy Somonino.

Poniższa tabela przedstawia szczegółowe dane dotyczące struktury użytkowania gruntów w Starkowej Hucie wg. grup użytków.

Tab 4. Struktura użytkowania gruntów w miejscowości Starkowa Huta w ha w 2012 roku.

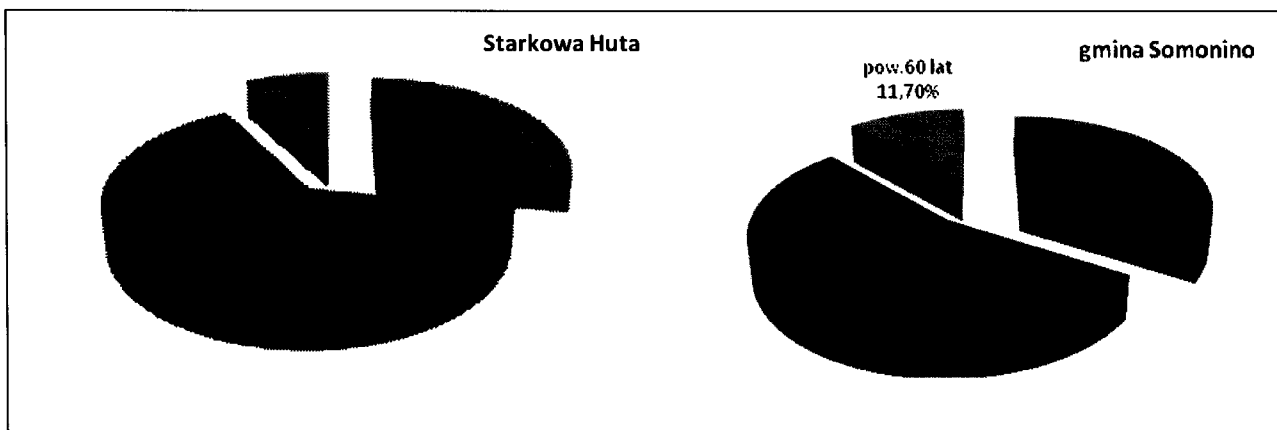
Rodzaj	Powierzchnia fizyczna [ha] w Starkowa Huta
Grunty orne	320,6142
Grunty pod stawami	0,0000
Grunty rolne zabudowane (łąki i pastwiska)	0,8458
Grunty rolne zabudowane (użytki rolne)	14,2845
Grunty zadrzewione i zakrzewione (łąki i pastwiska)	0,0000
Grunty zadrzewione i zakrzewione (użytki rolne)	1,4989

Rowy, nieużytki i inne	26,2123
Sady	1,1760
Użytki zielone	96,5781
Razem:	461,2098

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy Somonino.

Całkowita liczba mieszkańców Starkowej Huty wynosi obecnie 327 osób, co stanowi 3,36 % mieszkańców całej gminy Somonino. Wśród tej liczby 147 osób stanowią kobiety a 180 mężczyźni co wskazuje, że wskaźnik feminizacji wynosi w Starkowej Hucie 82 K/100 M i wyraża znaczną dysproporcję liczby kobiet i mężczyzn rzadko spotykaną w regionie – potwierdza to porównanie z średnią wartością dla całej gminy która sięga w tym zakresie poziomu 96 K/100 M. Gęstość zaludnienia w Starkowej Hucie wynosi na podstawie tych danych 70,93 osób/km² i jest niższa niż średnia dla całej gminy (84 osoby/km²).

Struktura wieku mieszkańców Starkowej Huty wskazuje, że populacja miejscowości jest odmienna od średniej liczonej dla całej gminy Somonino. Dotyczy to wszystkich analizowanych grup wiekowych – w zakresie wieku przedprodukcyjnego oraz poprodukcyjnego widocznym jest niższy udział społeczności lokalnej na terenie analizowanej miejscowości, niż ma to miejsce w skali całej gminy; przeciwnie wygląda sytuacja w przypadku ludności w wieku produkcyjnym, gdzie w Starkowej Hucie jej udział w całkowitej liczbie mieszkańców wyniósł 64,22 % i był znacznie wyższy niż średnia dla całej gminy (54,42 %). Sytuacja ta w kontekście niższego udziału mieszkańców w wieku przedprodukcyjnym, niezbyt dobrze wróży przyszłości demograficznej wsi.

Rys 4. Struktura wieku ludności Starkowej Huty na tle gminy Somonino w 2011 roku.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych GUS oraz Urzędu Gminy w Somoninie.

Rozwój sfery społecznej w Starkowej Hucie jest bardzo ubogi – jedyną pozostałością infrastrukturalną w tym zakresie jest budynek po starej szkole podstawowej, który obecnie nie jest jednak wykorzystywany na działalność społeczną. Poza tym, mieszkańcy sołectwa korzystają z infrastruktury społecznej zlokalizowanej w pobliskim Egiertowie oraz gminnej miejscowości Somonino.

III.3 HISTORIA

Dawne nazwy wsi Starkowa Huta to: Starkowo, Sztarkowa Huta (1780), niem. Starkhütte albo Starkenhütte. Wieś jest wsią gburką powstałą na terenie wytrzebionych lasów po 1600 r. - wieś ma charakter wsi chłopskiej pokutniczej. Wg wizytacji Szaniawskiego z 1710 r. wieś płaciła wówczas proboszczowi i organiście z Goręczyna. W 1772 r. zamieszkiwało ją 8 ewangelików, był tu karczmarz, owczarz i komornik na 6 i ½ włókach. W 1780 r. w Starkowej Hucie było już 39 mieszkańców. Na płn. od wsi znajdowała się w XVIII w. huta szkła. W XIX i I poł. XX w. była tu cegielnia i szkoła. Układ wsi jest nieregularny uzupełniony licznymi wybudowaniami, wartościowy krajobrazowo ze względu na malownicze rozproszenie zabudowań zagrodowych, wykazujący liczne negatywne deformacje.

III.4 PRZESTRZENNA STRUKTURA MIEJSCOWOŚCI

Wieś Starkowa Huta jest wsią pierwotnie bez precyzyjnie ukształtowanego układu przestrzennego, rozproszoną (najstarsze siedliska w miejscu dawnych smolarni i hut). Obecnie wieś stanowi większe skupisko zabudowy o układzie dostosowanym do terenu, powstałe przy dawnej karczmi przy drodze z Połączyna i Kaplicy do Goręczyna.

Na strukturę wsi składają się wieobudynkowe (przeważnie trzy-budynkowe) zagrody dawniej rozproszonych siedlisk; przy jednym z dawnych siedlisk (lub karczmi przy drodze z Połączyna) wykształciło się skupisko zabudowy formujące zabudowę zwartą; szkoła powstała w sąsiedztwie innego siedliska w pewnej odległości od obszaru wsi. Stopień zachowania historycznej struktury materialnej należy uznać za niski. Najwyższą wartość stanowi czytelna zasada kształtowania krajobrazu kulturowego poprzez tworzenie rozproszonych siedlisk z tradycyjnymi układami zagród i towarzyszącą zielenią wysoką i średnią. Zachowały się jedynie relikty zabudowy tradycyjnej i historycznej. Jednocześnie widoczna jest postępująca dewastacja cmentarza i degradacja obiektów tradycyjnego budownictwa.

Pierwsze odkrycia grobów skrzynkowych na tym terenie dokonane były w okresie międzywojennym. W 1983 roku przeprowadzono ratownicze prace wykopaliskowe grobu skrzynkowego. W latach późniejszych przeprowadzono badania wykopaliskowe cmentarzyska grobów skrzynkowych. Na obszarze wsi znajdują się też rozległe osady datowane na okres późnego średniowiecza.

Obszar, w skład którego wchodzi wieś Starkowa Huta prawie w całości stanowi obszar prawnie chroniony (Kaszubski Park Krajobrazowy wraz z otuliną), charakteryzuje się występowaniem znacznej powierzchni gruntów ornych wysokiej klasy, niewielką powierzchnią terenów leśnych oraz dominującą zwartą zabudową skupioną w sąsiedztwie drogi krajowej, przebiegającej przez ten obszar. Leżące na południu od wsi jezioro Piotrowskie jest zbiornikiem bardzo płytkim należącym do jezior wytopiskowych. Podobnie jak jezioro Rąty i inne jeziorka położone między Starkową Hutą a Rybakami podlega ono intensywnemu procesowi zarastania.

Do najważniejszych zachowanych elementów historycznego i tradycyjnego rozplanowania wsi należą:

I. Obiekty:

- posiadające wartości kulturowe – przykłady tradycyjnego budownictwa murowanego z XIX w., z przełomu XIX/XX w. i z poł. XX w. (szkoła z 1910 r., domy mieszkalne, chaty, budynki gospodarcze)
- posiadające zachowane elementy kulturowe (domy mieszkalne, chaty, budynki gospodarcze)

II. Zespoły o zachowanych wartościach kulturowych (zespół szkoły, zagrody zawierające elementy tradycyjnego rozplanowania z poł. XIX w., przełomu XIX/XX w. i poł. XX w.)

III. Historyczny układ przestrzenny (sieć dróg, fragmenty zieleni wysokiej)

IV. Elementy przyrodnicze do zachowania z uwagi na ich wartość kompozycyjną i środowiskowo - kulturową:

- fragmenty zieleni wysokiej w centrum wsi i przy szkole
- cmentarz poewangelicki z 2 poł. XIX w.

V. Mała architektura, rzeźba -zabytkowe przykłady form regionalnych (krzyże przydrożne)

VI. Obiekty i strefy ochrony archeologicznej:

- 22 – osada otwarta – wczesna epoka żelaza i wczesne średniowiecze
- 23 – huta szkła – okres nowożytny
- 24 – huta szkła – XVIII w.
- 45 – punkt osadnictwa – późne średniowiecze i okres nowożytny
- 46 – ślady osadnictwa – wczesne średniowiecze
- 69 – osada otwarta – późne średniowiecze, okres nowożytny
- 70 – punkt osadnictwa - późne średniowiecze, okres nowożytny
- 71 - punkt osadnictwa - późne średniowiecze, okres nowożytny
- 79 – osada otwarta – wczesne i późne średniowiecze
- 81 – cmentarzysko płaskie – wczesna epoka żelaza
- 111 – ślady osadnictwa – wczesne średniowiecze

Przed zainwestowaniem terenu wsi zaleca się w tym zakresie wykonać wyprzedzające badania archeologiczne wraz z dokumentacją archeologiczną – konserwatorską na koszt inwestora. Wszystkie plany i projekty dotyczące stref ochrony archeologicznej na terenie wsi muszą być uzgodnione z Pomorskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Gdańsku i opiniowane przez Muzeum Archeologiczne w Gdańsku.

IV. INWENTARYZACJA ZASOBÓW MIEJSCOWOŚCI STARKOWA HUTA.

IV.1. ZASOBY PRZYRODNICZE

Z uwagi na położenie Starkowej Huty w terenie o małej lesistości a jednocześnie w pobliżu głównych szlaków komunikacyjnych oraz biorąc pod uwagę fakt, że gospodarka wsi oparta jest przede wszystkim o rozwinięte rolnictwo, należy wskazać na relatywnie ubogie walory typowo przyrodnicze wsi, które przez wieki intensywnego użytkowania antropogenicznego uległy znacznemu przekształceniu.

Najważniejszym walorem naturalnym wynikającym z położenia Starkowej Huty jest jego usytuowanie w sąsiedztwie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego na terenie jego otuliny – który rozciągają się w odległości ok. 1 km od samej miejscowości. Park ten jest największym powierzchniowo obszarem chronionym w gminie Somonino zajmując około 10% jej terenu. Kaszubski Park Krajobrazowy został utworzony w 1983r. Park obejmuje swoimi granicami centralny obszar etnicznej Kaszubszczyzny, określony jako wyróżniający się geograficznie region zwany Pojezierzem Kaszubskim. Powierzchnia Parku wynosi 33 202 ha, powierzchnia otuliny 32 494 ha. Lasy w parku zajmują ok. 34%, użytki rolne ok. 50%, a wody powierzchniowe ponad 10%. Park charakteryzuje bardzo urozmaicona rzeźba terenu. Występują tu wysoczyzny morenowe i wysokie wzgórza czołowomorenowe, rynny jeziorne, doliny rzeczne i fragmenty równin sandrowych. Największe zgrupowanie stanowią Wzgórza Szymbarskie o średnich wysokościach powyżej 260 m n.p.m., z najwyższym wzniesieniem w Polsce północnej - Wieżycą (328,6 m n.p.m.). Cechą charakterystyczną Parku są liczne zagłębienia terenu, których większość powstała po ustąpieniu lądolodu na skutek wytapiania się martwego lodu. Często wypełniane są jeziorami zwanymi wytopiskowymi, a niektóre zajęte przez torfowiska. Silnie rozbudowana jest sieć hydrograficzna ze źródłiskowymi odcinkami Raduni, Łeby i Bukowiny oraz licznymi jeziorami o skomplikowanej linii brzegowej i znacznej głębokości. Znajdują się tu płaty bardzo wartościowej roślinności leśnej i nie leśnej (łąki, torfowiska). Na obszarach leśnych dominują buczyny kwaśne i lasy bukowo - dębowe, natomiast w części południowej bór mieszany.

Jednocześnie w bezpośrednim sąsiedztwie Starkowej Huty przepływa rzeka Radunia stanowiąca główny ciek dolny gminy Somonino oraz inne pomniejsze cieki wodne. Rzeka Radunia stanowi lewy dopływ Motławy i posiada całkowitą długość 103,2 km, powierzchnię dorzecza 837 km² i średni spadek 1,6% (na odcinku przełomu – 3,7%). Rzeka bierze swój początek na południe od Jeziora Stężyckiego, w centralnej części Pojezierza Kaszubskiego i dzieli się wyraźnie na 2 części. W okolicach Hopowa przepływa jej 1 część stanowiąca zespół jezior, tworzących w jej górnym biegu tzw. Kółko Raduńskie, w którego skład wchodzi jeziora: Stężyckie, Raduńskie, Kłodno, Małe i Wielkie Brodno oraz Ostrzyckie, połączone krótkimi odcinkami rzeki, a także Lubowisko, Dąbrowskie i Patulskie, połączone prawym dopływem wpadającym do Jeziora Ostrzyckiego. Poniżej Jeziora Ostrzyckiego Radunia przepływa przez ostatnie na trasie Jezioro Trzebnio. Drugą część stanowi

bezejorowy środkowy i dolny bieg. W wodach rzeki spotyka się ryby charakterystyczne dla rzek górskich: pstrągi i lipienie. W latach 1910-1937 zbudowano na Raduni osiem elektrowni wodnych o łącznej mocy 14 MW. Zarówno jeziora Kółka Raduńskiego (przez które przepływa) jak i sama rzeka doskonale nadaje się do uprawiania turystyki kajakowej. Pomiedzy miejscowością Kiełpino a elektrownią Rutki rzeka płynie w malowniczym Przełomie Babidolskim, gdzie utworzono rezerwat Jar Rzeki Raduni.

IV.2 DZIEDZICTWO KULTUROWE

Stopień zachowania historycznej struktury materialnej wsi należy uznać za niski. Najwyższą wartość stanowi czytelna zasada kształtowania krajobrazu kulturowego poprzez tworzenie rozproszonych siedlisk z tradycyjnymi układami zagród i towarzyszącą zielenią wysoką i średnią. We wsi zachowały się jedynie relikt zabudowy tradycyjnej i historycznej. Wśród historycznych walorów kulturowych wsi należy wyróżnić groby skrzynkowe których pierwsze odkrycia dokonane były w okresie międzywojennym. W 1983 roku przeprowadzono ratownicze prace wykopaliskowe grobu skrzynkowego. W latach późniejszych przeprowadzono badania wykopaliskowe cmentarzyska grobów skrzynkowych. Na obszarze wsi znajdują się też rozległe osady datowane na okres późnego średniowiecza. Do najważniejszych zachowanych elementów historycznego i tradycyjnego rozplanowania wsi należą:

I. Obiekty:

- posiadające wartości kulturowe – przykłady tradycyjnego budownictwa murowanego z XIX w., z przełomu XIX/XX w. i z poł. XX w. (szkoła z 1910 r., domy mieszkalne, chaty, budynki gospodarcze)
- posiadające zachowane elementy kulturowe (domy mieszkalne, chaty, budynki gospodarcze)

II. Zespoły o zachowanych wartościach kulturowych (zespół szkoły, zagrody zawierające elementy tradycyjnego rozplanowania z poł. XIX w., przełomu XIX/XX w. i poł. XX w.)

III. Historyczny układ przestrzenny (sieć dróg, fragmenty zieleni wysokiej)

IV. Elementy przyrodnicze do zachowania z uwagi na ich wartość kompozycyjną i środowiskowo - kulturową:

- fragmenty zieleni wysokiej w centrum wsi i przy szkole
- cmentarz poewangelicki z 2 poł. XIX w.

V. Mała architektura, rzeźba -zabytkowe przykłady form regionalnych (krzyże przydrożne)

VI. Obiekty i strefy ochrony archeologicznej:

- 22 – osada otwarta – wczesna epoka żelaza i wczesne średniowiecze
- 23 – huta szkła – okres nowożytny
- 24 – huta szkła – XVIII w.
- 45 – punkt osadnictwa – późne średniowiecze i okres nowożytny
- 46 – ślady osadnictwa – wczesne średniowiecze

- 69 – osada otwarta – późne średniowiecze, okres nowożytny
- 70 – punkt osadnictwa - późne średniowiecze, okres nowożytny
- 71 - punkt osadnictwa - późne średniowiecze, okres nowożytny
- 79 – osada otwarta – wczesne i późne średniowiecze
- 81 – cmentarzysko płaskie – wczesna epoka żelaza
- 111 – ślady osadnictwa – wczesne średniowiecze

W Starkowej Hucie brak jest natomiast obiektów wpisanych do ewidencji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

IV.3 OBIEKTY I TERENY

Na terenie Starkowej Huty brak jest obecnie obiektów i terenów o charakterze kulturalnym i turystycznym np. szlaków turystycznych itp.

IV.4. OPIS I CHARAKTERYSTYKA OBSZARÓW O SZCZEGÓLNYM ZNACZENIU DLA ZASPOKOJENIA POTRZEB MIESZKAŃCÓW.

Lokalizacja i charakter obszarów które mogą stanowić potencjalne tereny mające szczególne znaczenie dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców w Starkowej Hucie jest silnie determinowana przez obecny układ przestrzenny wsi i jego główne dominanty. W chwili obecnej układ przestrzenny miejscowości z uwagi na dokonujące się przekształcenia o charakterze gospodarczym i społecznym ma wymiar przekształcony i zdeformowany w związku z rozbudową wsi w postaci indywidualnych zbudowań oraz jej położeniem i bezpośrednim połączeniem z drogą krajową nr 20. Jednocześnie wpływ na obecne ukształtowanie struktury wsi ma fakt, iż jej kształt wywodzi się z jej pochodzenia jako wsi chłopskiej pohutniczej. Stąd układ pierwotny przestrzennej zabudowy zwartej to układ wsi wielodrożny w którym zabudowa koncentruje się wzdłuż głównych szlaków komunikacyjnych, co jednocześnie determinowało i wpływa także obecnie na ukształtowanie się centrum społecznego wsi. Tym samym układ przestrzenny wsi należy obecnie uznać za zdekomponowany i słabo wykształcony. W chwili obecnej obszarami i obiektami pełniącymi rolę centrów zaspokajających potrzeby mieszkańców wsi są przede wszystkim tereny położone wokół budynku byłej szkoły podstawowej w Starkowej Hucie które dotychczas w trakcie funkcjonowania szkoły pełniły rolę centrum życia społecznego i kulturalnego. Tym samym teren ten należy uznać obecnie za obszar mający szczególne znaczenie dla zaspokajania potrzeb mieszkańców wsi.

Rys. Układ przestrzenny Starkowej Huty.

Źródło: Google Earth

Tereny te wymagają jednocześnie - w celu lepszego spełniania swojej roli - poniesienia nakładów inwestycyjnych na ich zagospodarowanie i wyposażenie w niezbędną, ogólnodostępną infrastrukturę społeczną i rekreacyjną w tym np. place zabaw, boiska, itp. Jest to o tyle ważne, że obecnie w Starkowej Hucie brak jest nawet podstawowej infrastruktury społecznej.

IV.4 INFRASTRUKTURA SPOŁECZNA

Obecnie na terenie miejscowości Starkowa Huta brak jest funkcjonujących ogólniedostępnych elementów infrastruktury społecznej. Do niedawna funkcje społeczne pełniła w tym zakresie funkcjonująca szkoła we wsi która obecnie z uwagi na małą liczbę uczęszczających do niej dzieci przestała funkcjonować. Pozostała po istniejącej szkole infrastruktura w postaci budynków szkolnych oraz sąsiadującego terenu, może pełnić w przyszłości potencjalną funkcję społecznego centrum wsi – wymaga ona jednak w tym zakresie zagospodarowania w podstawową infrastrukturę społeczną, rekreacyjną i kulturową.

Obecnie bowiem, mieszkańcy wsi zmuszeni są korzystać z obiektów infrastruktury społecznej zlokalizowanych w sąsiednich miejscowościach w tym przede wszystkim w Egiertowie. Do obiektów tych należą przede wszystkim:

- Szkoła Podstawowa w Egiertowie,
- Świetlica socjoterapeutyczna w Egiertowie,
- Ochotnicza Straż Pożarna w Egiertowie.

Jedynym obiektem o charakterze społecznym jakie jest zlokalizowany obecnie na terenie Starkowej Huty jest Ośrodek Kaszubskiej Fundacji Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych „Podaruj trochę słońca”. Kaszubska Fundacja Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych „Podaruj trochę słońca”

powstała w Starkowej Hucie w 1997 roku. Założyli ją rodzice niepełnosprawnych dzieci, pragnący pomóc nie tylko swoim dzieciom pokonywać kolejne kroki na drodze do sprawności.

Podstawową formą rehabilitacji ruchowej prowadzoną w Ośrodku Hipoterapii w Starkowej Hucie są zajęcia na konikach polskich. Te niewysokie, „myszate” koniki z czarną pręgą na grzbiecie są bardzo spokojne i cierpliwe. Ułożone do pracy z dziećmi niepełnosprawnymi stają się ich terapeutami. Sposób poruszania się konia jest taki sam jak sposób poruszania się człowieka. Leżące na koniu dziecko, razem z koniem porusza się według prawidłowego wzorca. Ciepło konia oraz jego miękka sierść pomagają dzieciom rozluźnić przykurczone mięśnie.

Praca rehabilitacyjna na koniu ma jeszcze inne walory. Najczęściej hipoterapia odbywa się na wolnym powietrzu. Ruch i świeże powietrze są szczególnie cenne dla dzieci, które poprzez ograniczenia ruchowe wynikające z niepełnosprawności zbyt wiele czasu spędzają w zamkniętych pomieszczeniach. W Ośrodku w Starkowej Hucie podopieczni Fundacji mają pod dostatkiem bodźców wzrokowych, węchowych, słuchowych, dotykowych. Kojąca zieleń przestrzeni łąk, i lasów; zapachy świerkowych gałązek, siana czy charakterystyczny zapach dobiegający ze stajni; śpiew ptaków, kumkanie żab nad stawem; miłutkie futra króliczków, kotów, kozy oraz suki Atmy („mniejszych terapeutów” z Ośrodka) z przyjemnością wystawiane do głaskania - to świat doświadczany całym ciałem. Świat pomagający otworzyć się, rozluźnić, czerpać radość z poznawania. Zajęcia w Ośrodku hipoterapii są dofinansowywane przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

IV.5 INFRASTRUKTURA TECHNICZNA

IV.5.1. ZAOPATRZENIE W WODĘ

Na terenie Starkowej Huty funkcjonuje ujęcie wody oraz wodociąg sieciowy zaopatrujący ludność w wodę. W chwili obecnej do sieci wodociągowej w Starkowej Hucie przyłączonych jest 98 % mieszkańców miejscowości a na sieć składa się 8,4 km sieci wodociągowej.

Ujęcie wody w Starkowej Huty zaopatruje miejscowości: Starkowa Huta, Egiertowo, Kamela i Kaplica i wyposażone jest w dwie studnie głębinowe rozprowadzające wodę za pomocą sieci PVC. Aktualna produkcja wody w ujęciu w Starkowej Hucie wynosi średnio 90 m³/d a woda z ujęcia uzdatniania jest poprzez odżelaznianie. Zatwierdzone zasoby wody pitnej w ujęciu wody wynosi dla poszczególnych studni odpowiednio: 1 – 20 m³/d i 2 – 292 m³/d.

Jednocześnie należy wskazać, że woda podawana do sieci wodociągowej z SUW w Starkowej Hucie cechuje się podwyższoną zawartością żelaza i manganu. Wszystkie te uwarunkowania każą wskazać, na dobrą sytuację ilościową w zakresie dostępu do wodociągu oraz potrzebę poprawy sytuacji w zakresie jakości dostarczanej wody dla mieszkańców.

IV.5.2. ODPROWADZANIE I OCZYSZCZANIE ŚCIEKÓW

System odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych na terenie gminy Somonino oparty jest o działanie gminnej oczyszczalni ścieków w Sławkach wybudowanej w 1993 roku o przepustowości 906 m³/dobę. Obecnie jednak miejscowość Starkowa Huta nie posiada dostępu do sieci kanalizacyjnej. Mieszkańcy wsi zagospodarowują ścieki poprzez ich gromadzenie w przydomowych zbiornikach bezodpływowych i okresowe wywożenie do oczyszczalni ścieków.

Na obszarze gminy a tym samym miejscowości Starkowa Huta nie funkcjonują zorganizowane systemy odprowadzania i oczyszczania ścieków opadowych. Wody deszczowe odprowadzane są powierzchniowo, a istniejące gdzieś tam fragmentaryczne odcinki kanałów deszczowych odwadniają niewielkie powierzchnie terenów utwardzonych.

W zakresie zagospodarowania odpadów miejscowość Starkowa Huta korzysta z gminnego systemu zagospodarowania odpadów komunalnych składającego się z wysypiska odpadów stałych usytuowanego we wsi Kaplica. Całkowita powierzchnia wysypiska wynosi 8 063 m², użytkowa zaś 7 568 m². Wysypisko wykonano zgodnie z dokumentacją projektowo-techniczną, pozytywnie zaopiniowaną przez Państwowe Służby Ochrony Środowiska.

IV.5.3. ZAOPATRZENIE W CIEPŁO

Na terenie Gminy Somonino a tym samym na terenie miejscowości Starkowa Huta nie ma zorganizowanego systemu zaopatrywania w ciepło. Źródła ciepła stanowią lokalne i indywidualne kotłownie. Kotłownie lokalne opalane są z reguły węglem lub olejem opałowym. Kotłownie indywidualne w budownictwie mieszkaniowym i zagrodowym opalane są w ok. 40-50 % drewnem i odpadami z drewna.

IV.5.4. ZAOPATRZENIE W GAZ

Na obszarze całej gminy Somonino nie ma urządzeń zbiorowego zaopatrzenia w gaz. Występujące w tym zakresie potrzeby zaspokajane są poprzez wykorzystanie butlowego gazu płynnego. Planowane jest jednak w tym zakresie podłączenie gminy do sieci gazowej w miejscowości Kiełpino – gmina Kartuzy. Występujące w tym zakresie potrzeby zaspokajane są przez sprawnie działający system dystrybucji butlowego gazu płynnego.

IV.5.5. UKŁAD KOMUNIKACYJNY.

Gmina Somonino położona w środkowej części województwa pomorskiego jest dobrze skomunikowana poprzez sieć dróg krajowych i wojewódzkich oraz trasę kolejową. Na kierunku wschód – zachód przebiega droga krajowa nr 20, przecinając gminę na dwie prawie równe części. Natomiast na kierunku północ – południe również przez środek gminy przebiega droga wojewódzka nr 224. Droga krajowa nr 20 to jedna z tras o podstawowym znaczeniu dla województwa łącząca

Miastko przez Bytów, Kościerzynę, Żukowo z Aglomeracją Gdańską. Droga wojewódzka nr 224 ma mniejsze znaczenie, jest jednak istotnym powiązaniem w skali wewnątrz województwa, zwłaszcza w sezonie letnim jako obsługująca ruch turystyczny.

Drogi gminne są gruntowe lub utwardzone tłuczniem. Ogólnie stan dróg w gminie należy uznać za niezadowalający. W stanie istniejącym droga krajowa nr 20 pełni funkcję drogi głównej, droga wojewódzka nr 224 oraz drogi powiatowe to drogi zbiorcze, pozostałe drogi pełnią funkcję dróg lokalnych.

Na tym tle należy wskazać, że miejscowość Starkowa Huta posiada bardzo dogodne położenie i duże znaczenie komunikacyjne w skali zarówno lokalnej jak i ponadlokalnej leżąc na skrzyżowaniu głównych szlaków komunikacyjnych gminy. Obecnie na te terne wsi istnieje 17,20 km dróg publicznych z czego:

- droga krajowa nr 20 – 1 km,
- drogi wojewódzka nr 224 – 1,2 km,
- drogi gminne – 15 km.

Znaczne braki występują w tym przypadku jednak po stronie jakości istniejących dróg – zarówno drogi wojewódzkiej jak i dróg gminnych. Jak wynika z przedstawionego zestawienia, główną trasą komunikacyjną sołectwa jest droga krajowa nr 20 Gdańsk – Kościerzyna która przebiega przez teren wsi na odcinku 1 km. Drugą ważną trasą tego obszaru jest droga krajowa nr 224 biegnąca z Egiertowa w kierunku Starej Kiszewy.

W odniesieniu do przedstawionej sytuacji, Starkowa Huta posiada także dobre połączenie publiczną komunikacją autobusową z regionem. Główne trasy komunikacji autobusowej przebiegają po drodze krajowej nr 20, gdzie kursują linie autobusowe o dużym natężeniu, między innymi na trasie Kościerzyna – Gdynia, Kościerzyna – Gdańsk oraz Nowa Karczma – Gdańsk. Trasy autobusowe przebiegają także drogą wojewódzką 224 łącząc Gdańsk przez Kartuzy i Somonino z Kościerzyną. Położenie w pobliżu skrzyżowania tych tras powoduje, że Starkowa Huta posiada dobry dostęp do zbiorczej komunikacji autobusowej. W tym zakresie w przypadku komunikacji publicznej PKS, przez teren wsi kursuje 21 kursów dziennie przez co Starkowa Huta ma połączenie z takimi miejscowościami w regionie jak: Bytów, Chojnice, Gdańsk, Kościerzyna, Miastko, Szymbark.

Uzupełnieniem transportu drogowego jest w gminie Somonino transport kolejowy związany z linią kolejową Gdynia – Somonino – Kościerzyna. Mieszkańcy Starkowej Huty w ten sposób mają dostęp do tego środka transportu poprzez dworzec zlokalizowany w gminnej miejscowości Somonino. Obecnie kursuje tą trasą 8 połączeń osobowych.

W tym kontekście ocena stanu komunikacji w Starkowej Hucie jak i całej gminie Somonino nie jest jednoznaczna. O ile powiązania miejscowości w skali regionu można uznać zadowalające (droga krajowa, wojewódzka), o tyle powiązania wewnątrz gminy nie zapewniają komfortu obsługi. Istnieje co prawda gęsta sieć dróg, jednak ich parametry i nawierzchnia będą, w przypadku braku ich poprawy, istotną barierą dla rozwoju gminy ze względu na niemożliwość dojazdu szczególnie w złych warunkach klimatycznych. Będą one także uniemożliwiać rozwój komunikacji zbiorowej.

IV.6 GOSPODARKA I ROLNICTWO (ZAKŁADY PRACY, GOSPODARSTWA ROLNE, WARSZTATY RZEMIEŚLNICZE)

Gospodarka miejscowości Starkowa Huta podobnie jak całej gminy Somonino oparta jest obecnie wciąż w znacznej mierze o rozwój rolnictwa oraz będący wynikiem atrakcyjnego położenia komunikacyjnego – rozwój usług dla ludności.

W przypadku rozwoju rolnictwa o jego kierunkach w Starkowej Hucie podobnie jak w całej gminie decydują przede wszystkim słabe gleby i stosunkowo duże rozproszenie arealów, nie stwarzające szans dla uzyskania niezbędnej rentowności gospodarstw, szczególnie w aktualnym systemie gospodarki rynkowej.

W zakresie jakości gleb w miejscowości brak jest zupełnie gruntów klasy I, II i III. Zdecydowanie dominują natomiast tutaj grunty klasy V stanowiące ponad 50,4 % wszystkich gleb w Starkowej Hucie.

Tab 5. Struktura jakości gruntów według klas gleb w ha w Starkowej Hucie.

1.	I	0,00
2.	II	0,00
3.	III	0,00
4.	IV	160,4004
5.	V	293,5262
6.	VI	66,8528
7.	Pozostałe	127,9262
8.	Razem	581,8195

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy w Somonieniu.

Obecnie na terenie Starkowej Huty funkcjonuje w sumie 159 gospodarstw rolnych. W strukturze wielkościowej gospodarstw rolnych obecnie dominują przede wszystkim gospodarstwa średniej wielkości – jak wynika z poniższego zestawienia najliczniejsze są gospodarstwa o wielkości od 10 do 20 ha których w Starkowej Hucie funkcjonuje obecnie 49 szt. tj 31 % wszystkich istniejących. Jednocześnie gospodarstwa o wielkości pow. 10 ha stanowią 49 % wszystkich istniejących (79 szt.). Należy w tym zakresie wskazać, że struktura ta odbiega od średniej notowanej w całej gminie czy w sąsiednich miejscowościach, gdzie dominują gospodarstwa mniejsze. Wpływ na ten stan rzeczy może mieć znacznie wyższy od średniej udział gruntów rolnych w powierzchni sołectwa na tle dla gminy.

W strukturze produkcji trudno wyróżnić jednoznaczny dominujący kierunek produkcji rolnej - w Starkowej Huty produkcja opiera się zarówno o produkcję roślinną jak i zwierzęcą nastawioną przede wszystkim na własne potrzeby a w drugim rzędzie na sprzedaż.

Tab 6. Struktura wielkościowa gospodarstw rolnych w Starkowej Hucie.

1.	Od 1 ha do 2ha	23
----	----------------	----

2.	2ha-5ha	23
3.	5ha – 10 ha	34
4.	10ha-20 ha	49
5.	20 ha – do 50 ha	30
6.	50 ha do 100 ha	0
7.	Od 0,0001 do 0,9999	0
Razem		159

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy w Somoninie.

Według danych Urzędu Gminy Somonino w 2012 roku na terenie miejscowości Starkowa Huta zarejestrowanych były 5 podmiotów gospodarczych. Liczba ta wskazywała, że w Starkowej Hucie istniało 0,75 % wszystkich podmiotów zarejestrowanych w całej gminie. Jednocześnie wskaźnik rozwoju przedsiębiorczości sięgał w badanej miejscowości poziomu 15,2 podmiotów przypadających na 1000 mieszkańców. Była to wielkość znacznie niższa od notowanej średnio w skali całej gminy (63 podmiotów) co wskazuje na relatywnie niski poziom rozwoju tej dziedziny życia gospodarczego w Starkowej Hucie.

Wśród istniejących firm na terenie wsi zdecydowanie dominują podmioty prowadzące działalność w zakresie usług ogólnobudowlanych które stanowią w sumie ponad 80 % wszystkich zarejestrowanych firm.

Tab 7. Struktura działalności gospodarczej w Starkowej Hucie.

1.	Usługi ogólnobudowlane	4
2.	Handlowo – usługowe	0
3.	Inne usługi	1
Razem:		5

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy w Somoninie.

V. OCENA MOCNYCH I SŁABYCH STRON MIEJSCOWOŚCI, W KTÓREJ BĘDZIE REALIZOWANA OPERACJA.

Na podstawie przeprowadzonej diagnozy stanu obecnego miejscowości Starkowa Huta poniżej przedstawiono analizę SWOT przedstawiającą mocne strony (Strengths), słabe strony (Weaknesses), szanse (Opportunities), zagrożenia (Threats) pokazujące potencjał Starkowej Huty i możliwości rozwoju tej miejscowości w najbliższej przyszłości.

Tab 8. Analiza SWOT dla miejscowości Starkowa Huta.

Mocne strony	Słabe strony
- położenie w bezpośrednim sąsiedztwie otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, - położenie na terenie najatrakcyjniejszej części Pojezierza Kaszubskiego – Szwajcarii Kaszubskiej - aktywność mieszkańców i chęć działania na rzecz rozwoju społeczności lokalnej, - dobrze wyposażenie w infrastrukturę wodociągową, - dobrze zachowana tradycyjna struktura przestrzennej wsi, - dogodne położenie komunikacyjne wsi, - dobrze połączenia komunikacyjne z regionem,	- słaba jakość gleb pod względem ich rolniczego wykorzystania, - bardzo niski rozwój infrastruktury społecznej - niska jakość życia mieszkańców, - obniżona jakość wody z wodociągu gminnego, - słaba jakość dróg, - niski poziom rozwoju przedsiębiorczości, - brak skanalizowania wsi, - niski udział lasów w powierzchni wsi
Szanse	Zagrożenia
możliwość wykorzystania funduszy UE na rozwój infrastruktury, przedsiębiorczości, zasobów ludzkich,	- bezrobocie ukryte wśród mieszkańców zajmujących się rolnictwem, - ubożenie społeczeństwa Starkowej Huty, - odpływ ludności na obszary o lepszych warunkach bytowych,

VI. OPIS PLANOWANYCH ZADAŃ INWESTYCYJNYCH I PRZEDSIĘWZIĘĆ AKTYWIZUJĄCYCH SPOŁECZNOŚĆ LOKALNĄ W OKRESIE CO NAJMNIEJ 7 LAT OD DNIA PRZYJĘCIA PLANU ODNOWY MIEJSCOWOŚCI, W KOLEJNOŚCI WYNIKAJĄCEJ Z PRZYJĘTYCH PRIORYTETÓW ROZWOJU MIEJSCOWOŚCI Z PODANIEM SZACUNKOWYCH KOSZTÓW ICH REALIZACJI.

Odzwierciedleniem wniosków dotyczących stanu obecnego miejscowości Starkowa Huta oraz perspektyw jej rozwoju na przyszłość jest pakiet projektów do realizacji zaplanowanych na lata 2012-2019. Przewidziane zadania pozwolą z jednej strony na wykorzystanie posiadanych walorów środowiskowych dla rozwoju społecznego i gospodarczego a jednocześnie przyczynią się do wyeliminowania lub ograniczenia obecnie zidentyfikowanych słabych stron oraz zagrożeń w rozwoju regionu.

Przedstawione poniżej zaplanowane projekty mają charakter przede wszystkim inwestycji infrastrukturalnych w zakresie infrastruktury społecznej i technicznej.

1. Modernizacja stacji uzdatniania wody wraz z wbiciem nowej studni.

Przedmiotem inwestycji jest modernizacja istniejącej stacji uzdatniania wody wraz z wybiciem nowej studni w miejscowości Starkowa Huta. Projekt wychodzi w tym zakresie naprzeciw obecnie występującym problemom związanym z znaczną zawartością żelaza i manganu w wydobywanej wodzie w obecnych ujęciach wody. Realizacja inwestycji pozwoli w tym zakresie na wyeliminowanie obecnych niedogodności i zapewnienie ciągłości dostaw wody dla mieszkańców o najwyższej jakości.

Efektem realizacji projektu będzie poprawa jakości życia lokalnej społeczności oraz polepszenie ich warunków bytowych.

Wartość inwestycji: 1 150 000 zł

Termin realizacji: 2014 - 2015 r.

2. Zaadaptowanie budynku po starej szkole na świetlicę wiejską.

Przedmiotem realizacji inwestycji jest adaptacja istniejącego budynku po starej szkole w Starkowej Hucie na świetlicę wiejską. Realizacja projektu wychodzi w tym zakresie naprzeciw obecnej sytuacji braku powszechniej, ogólnie dostępnej infrastruktury społecznej na terenie wsi. Projekt pozwoli na stworzenie w Starkowej Hucie pierwszej tego typu infrastruktury która będzie pełniła rolę centrum życia społecznego lokalnej społeczności.

Efektem realizacji inwestycji będzie znaczna poprawa jakości życia lokalnej społeczności oraz poprawa jej dostępu do kultury, edukacji i rekreacji.

Wartość inwestycji: 300 000 zł

Termin realizacji: 2016 r.

3. Budowa boiska sportowego.

Przedmiotem realizacji projektu jest budowa boiska sportowego na terenie miejscowości Starkowa Huta. Inwestycja wychodzi naprzeciw istniejącego braku infrastruktury rekreacyjnej na terenie całego sołectwa i konieczności korzystania z tego typu infrastruktury w sąsiednich miejscowościach.

Efektom realizacji projektu będzie znaczna poprawa dostępu lokalnej społeczności w tym przede wszystkim dzieci i młodzieży do rekreacji i sportu.

Wartość inwestycji: 300 000 zł

Termin realizacji: 2015 r.

4. Budowa placu zabaw w Starkowej Hucie.

Przedmiotem projektu jest uporządkowanie terenu gminnego i w ramach tego budowa placu zabaw dla najmłodszych. Tereny do zagospodarowania są doskonałym miejscem z przeznaczeniem na cele rekreacyjne dla najmłodszych. Na placu znajdują się między innymi ławki z oparciem, ławki młodzieżowe, huśtawki, zestaw zabawowy, sprężynowce i kosze na śmieci. Dojście do istniejących chodników lub ulic zostanie utwardzone kostką betonową. Pozostały teren zostanie wyrównany ziemią z dosianiem trawy.

Urządzenie tego miejsca wpłynie pozytywnie na wizerunek miejscowości i jednocześnie przyczyni się do stworzenia oferty rekreacyjnej dla mieszkańców a tym samym przyczyni się poprawy jakości ich życia.

Wartość inwestycji: 70 000 zł

Termin realizacji: 2013 r.

5. Modernizacja dróg gminnych.

W ramach projektu wykonane zostaną prace modernizacyjne na odcinkach dróg wewnętrznych sołectwa Starkowa Huta, łączących wieś z sąsiednimi terenami. Obecnie istniejąca infrastruktura drogowa jest w złym stanie i wymaga poniesienia odpowiednich nakładów inwestycyjnych w celu poprawy bezpieczeństwa ruchu zarówno dla pojazdów mechanicznych jak i osób pieszych. Rezultatami realizacji projektu będą przede wszystkim:

- skrócenie czasu poruszania się po drogach,
- obniżenie liczby wypadków,
- zmniejszenie zanieczyszczenia środowiska naturalnego.

Wartość inwestycji: 150 000 zł

Termin realizacji: 2012 - 2018 r.

6. Budowa przydomowych oczyszczalni ścieków w Starkowej Hucie.

W ramach projektu przewidziano do realizacji budowę przydomowych oczyszczalni ścieków dla mieszkańców Starkowej Huty. Zasadność realizacji projektu wynika w tym zakresie z braku sieci

kanalizacji sanitarnej na terenie miejscowości a tym samym problemu z odprowadzeniem i oczyszczeniem ścieków socjalno – bytowych. Efektami realizacji projektu będą w tym zakresie przede wszystkim:

- poprawa stanu środowiska naturalnego,
- poprawa jakości życia mieszkańców wsi.

Wartość inwestycji: 1 000 000 zł

Termin realizacji: 2013 - 2016 r.

Zbiornicze zestawienie planowanych inwestycji w miejscowości Starkowa Huta przedstawia poniższa tabela:

Tab 9. Zestawienie planowanych inwestycji na lata 2012-2019

1	Modernizacja stacji uzdatniania wody wraz z wbiciem nowej studni	1 150 000
2	Zaadaptowanie budynku po starej szkole na świetlicę wiejską	300 000
3	Budowa boiska sportowego	300 000
4	Budowa placu zabaw w Starkowej Hucie	70 000
5	Modernizacja dróg gminnych	150 000
6	Budowa przydomowych oczyszczalni ścieków w Starkowej Hucie	1 000 000
	Łącznie	2 970 000

Tab 10. Źródła finansowania zaplanowanych do realizacji przedsięwzięć

L.P.	Nazwa zadania	Koszt całkowity PLN	Wkład własny	Struktura finansowania		Finansowanie			
				Środki zewnętrzne		Własne		Środki zewnętrzne	
					Opis	PLN	%	PLN	%
1.	Modernizacja stacji uzdatniania wody wraz z wbiciem nowej studni	1 150 000	X	X	Program Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007 – 2013 – działanie „Podstawowe usługi dla gospodarki i ludności wiejskiej”	287 500	25,00	862 500	75,00
2.	Zaadaptowanie budynku po starej szkole na świetlicę wiejską	300 000	X	-	-	0,00	0,00	300 000,00	100,00
3.	Budowa boiska sportowego	300 000	X	-	Program Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007 – 2013 – działanie „Odnowa i rozwój wsi”	75 000,00	25,00	225 000,00	75,00
4	Budowa placu zabaw w Starkowej Hucie	70 000	X	-	Program Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007 – 2013 – działanie „Odnowa i rozwój wsi”	17 500,00	25,00	52 500,00	75,00
5	Modernizacja dróg gminnych	150 000	X	-	-	0,00	0,00	150 000,00	100,00
6	Budowa przydomowych oczyszczalni ścieków w Starkowej Hucie	1 000 000	X	-	-	0,00	0,00	1 000 000,00	100,00

Tab 11. Zestawienie zaplanowanych inwestycji wg terminu ich realizacji

Lp.	Nazwa zadania	Termin realizacji
1	Modernizacja stacji uzdatniania wody wraz z wbiciem nowej studni	2014-2015
2	Zaadaptowanie budynku po starej szkole na świetlicę wiejską	2016
3	Budowa boiska sportowego	2015
4	Budowa placu zabaw w Starkowej Hucie	2013
5	Modernizacja dróg gminnych	2012-2018
6	Budowa przydomowych oczyszczalni ścieków w Starkowej Hucie	2013-2016

Tab 12. Harmonogram Gantta dla planowanych przedsięwzięć

Lp.	Nazwa zadania	Rok							
		2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
1	Modernizacja stacji uzdatniania wody wraz z wbiciem nowej studni								
2	Zaadaptowanie budynku po starej szkole na świetlicę wiejską								
3	Budowa boiska sportowego								
4	Budowa placu zabaw w Starkowej Hucie								
5	Modernizacja dróg gminnych								
6	Budowa przydomowych oczyszczalni ścieków w Starkowej Hucie								

SPIS RYSUNKÓW

- Rys 1. Położenie administracyjne gminy Somonino w województwie.
Rys 2. Położenie Starkowej Huty w regionie.
Rys 3. Struktura użytkowania gruntów w Starkowej Hucie na tle całej gminy.
Rys 4. Struktura wieku ludności Starkowej Huty na tle gminy Somonino w 2011 roku.
Rys. Układ przestrzenny Starkowej Huty.

SPIS TABEL

- Tab 1. Charakterystyka demograficzna gminy Somonino na tle powiatu kartuskiego w 2010 roku.
Tab 2. Podmioty gospodarki narodowej zarejestrowane w rejestrze Regon wg sektorów własnościowych w 2010 roku.
Tab 4. Struktura użytkowania gruntów w miejscowości Starkowa Huta w ha w 2012 roku.
5. Struktura jakości gruntów według klas gleb w ha w Starkowej Hucie.
Tab 6. Struktura wielkościowa gospodarstw rolnych w Starkowej Hucie.
Tab 7. Struktura działalności gospodarczej w Starkowej Hucie.
Tab 8. Analiza SWOT dla miejscowości Starkowa Huta.
Tab 9. Zestawienie planowanych inwestycji na lata 2012-2019
Tab 10. Źródła finansowania zaplanowanych do realizacji przedsięwzięć
Tab 11. Zestawienie zaplanowanych inwestycji wg terminu ich realizacji
Tab 12. Harmonogram Gantta dla planowanych przedsięwzięć